

Absurd/geestige 'Klas' van juf Do en haar belhamels

Het was een dubbel feestelijke première voor Unieke Zaken. Na afloop van de familievoorstelling 'Klas' kreeg het jeugdtheatergezelschap voor hun hele oeuvre de Noordhollandse Theatertroufee. Deze prijs, onregelmatig toegekend door het NOKT (Noordhollands Overleg van Kleine Theaters), wordt traditiegetrouw ontworpen door studenten van de Rietveldacademie. In dit geval waren het twee paar ludieke, witte handschoenen, die mede namens de vorige winnaar, Het Muztheater, werden uitgereikt.

Het juryrapport roemde de unieke plaats die de groep inneemt binnen het Nederlands en Noord-Hollands jeugdtheater, de eigen beeldtaal, (een mengeling van muziek, dans,

Voorstelling: 'Klas' door Unieke Zaken. (6+) Regie: Jakob Ahlbom. Spel/muziek: Berk Aarts, Peter Bollen, Miriam Morsch, Helmut Nijman en Joris Thomassen. Gezien in ALKMAAR, 5 februari, Proवाद. Nog te zien: AMSTERDAM, De Krakeling: 23 februari; De Meerwaart: 2 april; HAARLEM, Toneelstuur: 9 maart; DEN HELDER, De Kampanje: 9 april; AMSTELVEEN, Schouwburg: 27 april; ALKMAAR, De Vest: 21 mei; HOORN, Festival Karavaan: 23 t/m 27 juli; SCHAGEN, Festival Karavaan: 12 t/m 16 augustus.

beeldende kunst en mime) het samenspel, de timing, de humor en de opbouw van een spanningsboog. De zaken gaan sowieso goed, want onlangs werd een driejarige subsidie verstrekt door het Fonds voor de Podiumkunsten.

De voorstelling 'Klas' alleen al bewijst hoe terecht dit is. Het prachtige, draaibare decor, de kleding en de inrichting zijn onderwerps, maar het verloop van het lesuurje dat we voorgeschiedeld krijgen is op z'n zachtst gezegd 'alternatief'. Juf Do, het haar potstertlijk hoog opgestoken, zwaait hier de scepter. Ze is bepaald niet op haar achterhoofd gevallen, houdt er een zeer plastische manier van straffen op na, maar kan zich ook zomaar laten meeslepen door haar leerlingen.

Drietal

Dit drietal, de pestkop, het pisaatje en de meeloper, kan uiterst gedwee zijn - dan horen we slechts het tikken van de klok - maar kan ook spontaan de geest krijgen. En dan zijn Aad, Cor en Bob net zo ongeleid

als de projectielen die soms door het lokaal vliegen.

De belhamels hebben anders goed door dat ze er zitten om wat te leren en dat bestaat gelukkig voor beide partijen niet louter uit het droog opdreunen van een paar plaatsnamen. Dus komt de welkome variatie met een nonsensdictee van een buitengewoon zangtechnische moeilijkheidsgraad - waar een hoog spiekgehalte tegenover staat - en een iets minder lastig lesje kolderiek rekenen. ('Wat komt er voor de nul?') en na lange aarzeling het antwoord: ('Volgens mij helemaal niks!') Ook de lessenaars, met vernuftig ingebouwde, uitklapbare (muzikale) mogelijkheden, verhogen de motivatie zichtbaar.

Het uiterst aanstekelijk ritmisch slaan of bespelen van (on)allegaagse attributen deed de groep trouwens dertien jaar geleden al, in hun eerste voorstelling 'Close-up'. Dus ruim voordat Stomp een internationale hype werd. Daarnaast is er bij voorbeeld ook een koddige, verstaald/visuele, sprookjesachtige scène waarin veel (menselijke) vis rondzwemt, die een spreekt beurt blijkt te zijn. Dan is er nog een sterk aanwezige concierge, die zijn hoofd al dan niet gewenst op de meest verrassende plaatsen naar binnen steekt, een achtergebleven prop liëdevol toespreekt en ook niet te beroerd is om met een riedel op de basgitar zijn steentje aan de educatie bij te dragen.

'De Klas' is een absurd/geestige, creatieve en bijzonder onderhoudende voorstelling.

HANS KOTTMANN